

Davor Radović

Iz trenerskog kuta

Iza mene je četrdeset godina trenerskog rada. Kroz te godine prošao sam razne faze kluba, neimaštine, blagostanja, kriza uprava, euforija, stagnacija, nedostatka veslača, dobrih i loših rezultata, radosti, tuga

Kroz godine sam učio, usavršavao se i napredovao. Sada u vrijeme informatike pristup informacijama je nemjerljivo lakši. Kada sam počeo sa trenerskim poslom (1978 godine), pristup do literature je bio skoro nemoguć, a iz veslanja je nije ni bilo. Počeo sam sa kupovinom ruskih knjiga, imali su puno knjiga o kajaku, pa sam iz njih izvlačio informacije koje su me zanimale. Nakon toga sam se bacio na atletske literature, naročito na sisteme treninga za trku na 3000 metara sa zaprekama. Ta dionica se otprilike mogla mjeriti sa naših 2000 metara, pa se i tu dalo nešto naučiti. Tek puno, puno godina kasnije počela je biti dostupna i veslačka literature. Blizina Italije, dovela je suradnje sa njima. Naročito dolaskom legendarnog Thor Nilsena za direktora i izbornika Talijanske nacionalne vrste. Bio je moderan, transparentan pa se moglo lako doći do programa i metoda treninga. Za mene je to bila avangarda i na neki način novi početak trenerskog sagledavanja i realiziranja treninga.

Puno sam naučio, saznao, kupio, dobio neke odgovore, riješio nedoumice na regatama i pripremama. Sa ostalim trenerima u "malim noćnim razgovorima" puno toga se sazna i nauči. Učenje je važan i stalan proces, i zahvaljujući poslu kojeg sam radio zadnjih 30 godina (voditelj sportske dvorane), imao sam vremena educirati se na dnevnoj bazi. Puno sam čitao o psihologiji, fiziologiji, biomehanici, metodici treninga. Učio sam i informatiku, naročito excel program, jer su mi statistike, grafikoni pomogli u nekim fazama treninga.

Sve to zajedno sa iskustvom, dovelo me je do toga da sam iz svake sezone izlazio, jači, zreliji, pun samopouzdanja, svjesniji da mi je program treninga sve kvalitetniji i kvalitetniji. U prosjeku sam godišnje išao na 15-najstak regata, što znači da sam kao trener odradio oko 600 regata. Svaka ima neku priču, svaka je posebna na svoj način. Na tim regatama bilo je od svjetskih medalja do malih medaljica sa lokalnih regata. Svaka od njih je veslaču bila važna, pa je tako bilo i kod mene. Jednako sam se veselio medaljama osvojenih u nacionalnom dresu ili medaljama sa lokalnih regata u crvenom klupskom dresu. Iz tih razloga neću spominjati niti jedno ime, da nekoga ne izostavim, povrijedim.

Svim generacijama bi se zahvalio, bilo je divno raditi sa mladim, zdravim pozitivnim sportašima.